

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **M. K.**, nar. XX
státní příslušnost Gruzie
bytem XX

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2025, č. j. OAM-997/ZA-ZA15-ZA01-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť si žalovaný neopatřil aktuální informace o zemi původu, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobou uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
5. K jednání soudu se žalobkyně, ač řádně předvolána, bez omluvy nedostavila.
6. Žalobkyně podala dne 8. 9. 2025 druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu strachu z manžela.
7. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 9. 2025 nebylo řízení podle § 25 písm. j) zákona o azylu zastaveno, neboť je žádost nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, jelikož žalobkyně uvedla naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Gruzie vrátit, jako v první žádosti o mezinárodní ochranu, aniž by v Gruzii došlo k zásadní změně situace, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany.
8. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
13. Existence nových skutečností a tvrzení, která mají kvalitu a přidanou hodnotu oproti předchozí žádosti jsou nezbytné k tomu, aby se správní orgán mohl věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Z této premisy vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dospěl k závěru, že: „Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs

14/2008-57.“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“

14. Na tyto závěry NSS navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č. j. 6 Azs 60/2018-43, dle kterého za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: „Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“
15. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, uvedl, že „odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.
16. Z výše uvedeného je patrné, že k věcnému posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu (tedy v situaci, kdy o první podané žádosti již bylo pravomocně rozhodnuto) lze přistoupit pouze za splnění určitých podmínek. Lze souhlasit se žalovaným, že žalobkyně se v současném řízení o udělení mezinárodní ochrany dovolávala totožných důvodů udělení mezinárodní ochrany jako v předchozím řízení. Žalobkyně shodně jako v řízení o její 1. žádosti (rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2024, č.j. OAM-930/ZA-ZA11-ZA01-2024, rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 2 Az 27/2024 – 39, usnesení NSS č.j. 22 Azs 43/2025 – 36) uvedla, že důvodem pro udělení mezinárodní ochrany má být její obava z pronásledování jejím bývalým manželem. Žalobkyně tak uplatnila znovu stejné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, které byly v minulém řízení posuzovány a vypořádány, nemohou tak představovat „novou skutečnost“ ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. To ostatně žalobkyně ani nezpochybňovala a nesměřovala k tomu žalobní námitky.
17. Zákon o azylu u opakovaných žádostí vyžaduje přísnější podmínky pro jejich meritorní posouzení, kdy konkrétně je zapotřebí, aby žadatel uvedl, nebo aby se objevily relevantní nové skutečnosti, které před dříve vydaným rozhodnutím o azylové žádosti žalobkyně neexistovaly. Důvodem této úpravy je mj. snaha omezit opětovné podávání žádostí, které již byly jednou meritorně posouzeny, z totožných důvodů bez uvedení dalších relevantních informací. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009 č. j. 9 Azs 5/2009 - 65: „Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času...“ Aby mohla být žádost žalobkyně meritorně posouzena, bylo třeba, aby uvedla nebo se objevily nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu. Což se nestalo, neboť žalobkyně setrvala uvádí identické důvody pro udělení mezinárodní ochrany, aniž by akceptovala, že tyto byly soudy opakovaně odmítnuty (rozsudky zdejšího soudu č. j. č. j. 19 Az 23/2023-44 , č.j. 4 Az 24/2024 – 35, kasační stížnosti byly vždy odmítnuty).

18. Žaloba nijak nespécifikovala obecnou námitku nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí obsahuje důvody, pro které žalovaný shledal nepřipustnost další opakované žádosti žalobkyně – identické a již dříve uplatněné důvody žádosti o mezinárodní ochranu, absence změny poměrů v zemi původu. Námitka nepřezkoumatelnosti proto není důvodná.
19. Žalovaný se v souladu s § 11a odst. 3 zákona o azylu zabýval situací v zemi původu a za tímto účelem si obstaral podklady o zemi původu: Informace OAMP – Gruzie, Mezinárodní organizace pro migraci, přehled údajů o zemi za rok 2024 ze dne 10.7.2025, Informace OAMP – Gruzie: základní přehled o zemi ze dne 26. 7. 2025, Informace OAMP – Gruzie: Domácí násilí. Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 6. 8. 2025.
20. Jelikož žalobní námitka míří proti použitým zprávám o zemi původu, přezkoumal je zdejší soud z hlediska požadavků na ně kladených, jak je Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vymezil v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, kdy tyto informace musejí být „v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ Uvedené informace se vztahují k zemi původu i specifické situaci žalobkyně ohledně domácího násilí vůči ženám, přičemž jde o zprávy z roku 2025, které pouze o několik měsíců předcházejí žalobou napadené rozhodnutí. Je absurdní tvrdit, že se nejedná o aktuální podklady. Žalobkyně nic netvrdila o tom, že by v roce 2025 došlo k zásadní změně situace v zemi původu ve smyslu jí tvrzené obavy neposkytnutí ochrany státu proti tvrzené hrozbě jejího manžela. Zároveň není soudu známo, že by v zemi původu došlo k takové změně poměrů, která by vedla ke zhroucení státní moci, tedy i k činnosti policie či soudů. Soud tak má za to, že uvedené informace o zemi původu splňují uvedená judikатурní kritéria.
21. Nelze přehlédnout, že žalobkyně podala 2. žádost o mezinárodní ochranu měsíc po právní moci usnesení NSS č.j. 22 Azs 43/2025 – 36 o odmítnutí její kasační stížnosti proti rozsudku č. j. 2 Az 27/2024 – 39, aniž by tvrdila jakékoliv nové skutečnosti. Žalobkyně tak jednoznačně zneužívá institut mezinárodní ochrany, proto je aplikace § 25 písm. i) zákona o azylu zcela přílehavá.
22. Soud doplňuje, že Gruzie je zařazena na seznam bezpečných zemí původu ve vyhlášce č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Také aktuální judikatura uznává, že Gruzie patří mezi státy, které jsou schopné svým příslušníkům ochranu poskytnout. Gruzii za bezpečnou zemi původu nadále považuje i aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 25. 1. 2024, č. j. 5 Azs 242/2023-39, usnesení ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 Azs 214/2022-52, nebo usnesení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 8 Azs 233/2022-61).
23. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně úspěch neměla a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 1. 2026

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce